

**REPUBLIKA E KOSOVËS
РЕПУБЛИКА КОСОВО – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA THEMELORE E MITROVICËS
ОСНОВНИ СУД МИТРОВИЦА – BASIC COURT OF MITROVICA**

К.бр. 02/21

У ИМЕ НАРОДА

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ – Опште одељење – Кривични одсек, и то судија Љиљана Стевановић као судија појединац, са правном секретарицом Слађаном Делибашић, у кривичном предмету против окривљеног М.Ж, из Митровице ул. ... бр. ... , због кривичног дела Угрожавање јавног саобраћаја из чл. 378 ст.9. у вези са ст.б. и 1. КЗРК-а, по оптужници Основног тужилаштва у Митровици Општи Департамент КТ.П бр. 1689/16 од 24.10.2016. године, коју је заступао Државни тужилац Славица Маврић, након одржаног првог саслушања, дана 02.02.2021. године, донео је и истога дана, јавно објавио, а у писменој форми израдио, дана, 24.03.2021. године, следећу

ПРЕСУДУ

Окривљени:

Ж.М од оца М. и мајке Д. , девојачко презиме мајке Ђ. , рођен ... године, у Митровици, стално настњен у Митровици, у ул. ... бр. ... , ожењен, отац четворо деце, завршио грађевински факултет, запослен, професор, средњег имовног стања, Србин, држављанин Републике Косова, лични број ... , против њега се не води поступак за друго кривично дело

КРИВ ЈЕ

Зато што је

Што је дана, 28.09.2016. године, око 17,15 часова, у Митровици, у улици „...“ у смеру насеља ... тачније када је стигао у нивоу средње медицинске школе на десном коловозу, из нехата угрозио јавни саобраћај, као и живот људи, тако што управљајући путничким моторним возилом марке „Опел Астра“ плаве боје, са

регистарским ознакама ... и у супротности са одредбама из чл. 54 ст.1. ЗДСОС јер брзину кретања није прилагодио условима кретања и условима стања на путу као и осталим учесницима у саобраћају, у конкретном случају пешаку, посебно имајући у виду изглед, услове и видљивост пута, услова и оптерећење возила, да би своје возило зауставио пред сваком препреком, тако што је пешак неочекивано изашао на путу са десне стране на лево, у том тренутку дошло је до контакта тако да са предњим делом возила је погодио – ударио пешака сада покојног Б.Б, који је од ударца пао на хаубу возила и онда са хаубе пао на пут чиме је задобио повреде који је од задобијених повреда у овој саобраћајној несрећи после два сата преминуо – подлегао повредама у Здравственом центру у Митровици – Север, око 19:33 часова, и поред предузетих адекватних мера интензивне терапије и реанимације

- чиме је учинио кривично дело Угрожавање јавног саобраћаја из чл. 378 ст.9. у вези са ст.6. и 1. КЗРК,

- С тога суд на основу горе наведеног члана и чл. 7, 17, 23, 41, 45, 46, 47, 73, 74, 75, 76 и чл. 378 КЗРК и чл. 359, 360, 361, 365 и 366 ЗКПК-а, окривљеног

ОСУЂУЈЕ

I. НА КАЗНУ ЗАТВОРА у трајању од 6 (шест) месеци у коју казну се има рачунати време проведено у кућном притвору од 28.09.2016. године до 22.11.2016. године.

II. Уз пристанак окривљеног Казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци, у коју казну се има урачунати време проведено у кућном притвору од 28.09.2016. до 22.11.2016. године, **замењује се НОВЧАНОМ КАЗНОМ** тако да се окривљени обавезује да плати новчану казну у износу од **2.600€ (двехиљадешестстотинаеура)**, у року од 15 дана, од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Уколико окривљени не плати новчану казну у року од 15 дана, од дана правоснажности пресуде, иста ће се у смислу чл. 46 КЗРК-а, замнеити казном затвора.

III. Обавезује се окривљени да на име судског паушала плати износ од 30€ (тридесетеура), у року од 15 дана, од дана правоснажности ове пресуде, под претњом принудног извршења.

IV. Оштећени се упућује на парницу ради остваривања свог имовинско правног захтева.

Образложење

Основно тужилаштво у Митровици - Општи Департамент, поднело је Основном суду у Митровици - Опште одељење, кривични одсек, оптужницу КТ.П бр. 1689/16 од

24.10.2016. године, против окривљеног М.Ж, из Митровице, због кривичног дела Угрожавање јавног саобраћаја из чл. 378 ст.9. у вези са ст.6. и 1. КЗРК-а.

Судија је дана, 22.03.2021. године, поднео Захтев Председнику суда за продужење рока за израду пресуде, од додатих 30 дана, због пандемије вируса Ковид 19, а на основу чл. 369 ст.1. ЗКПК-а, што је Председник суда прихватио и дозволио продужење рока за израду пресуде.

Раматрајући списе предмета утврђено је да окривљени примио Решење Апелационог суда Кж.бр. 683/20 од 26.11.2020. године, и да је упознат да је Пресуда Основног суда у Митровици, К.бр. 726/16 од 06.12.2019. године, укинута и предмет враћен на поновно суђење и одлучивање, због повреде 384 ст.1. подстав 1.12. у вези са чл. 370 ст.8. ЗКПК-а, те да се сходно чл. 398 ст.1. подстав 1.3. ЗКПК-а понавља поступак пред Основним судом, у складу са Решењем Апелационог суда у Приштини, Одељење у Митровици.

У овом кривичном предмету судећи судија појединац је заказао прво саслушање, које је и одржано дана, 02.02.2021. године, на које су били присутни државни тужилац Славица Маврић, окривљени Ж.М и заступник оштећене, Милош Делевић, адвокат из Митровице. Седница за прво саслушање која је одржана била је јавна, одржана је на српском језику, а саслушање је вођено записнички, јер нема услова за аудио и видео снимање.

Током седнице првог саслушања, окривљени је упозорен и упознат са својим правима, а сходно чл. 246 2 ст.1. ЗКП-а, а након изјаве окривљеног да је разумео своја права, настављено је са читањем оптужнице од стране Државног тужиоца, након чега је окривљени изјавио да је разумео оптужницу, па пошто се судија уверио да је окривљени разумео оптужницу, дата му је могућност да призна кривицу или да се изјасни да се не осећа кривим.

Окривљени је изјавио, да је у потпуности разумео оптужницу, да признаје кривично дело које му се оптужницом ставља на терет, додајући, као и на претходном саслушању, да се много лоше осећа због свега што се догодило, да се ова незгода десила и да је то једина флека у његовом животу и терет који никада неће моћи да избрише и да је заборави. Изјавио је да он ништа не може да промени у својој изјави, само би се осврнуо на наводе у Решењу Апелационог суда, и објаснио суду да плаћањем ове казне олакшао би себи терет, бар у некој минималној мери, а егзистенција његове породице не би била доведена у питање, јер он ради као професор у Средњој техничкој школи „Михајло Петровић Алас“ и његова примања износе 95.990,00 динара, а његова супруга ради у Полицијској станици Митровица и њена месечна примња износе 546,40 еура, за шта и прилаже потврде о месечном примању, за себе и супругу. Додао је да он има двоје деце који су студенти, али плаћање ове казне неће битно утицати на погоршање стандарда његовог живота, јер су он и супруга током заједничког брачног живота и уштедели нека одређена средства новца, тако да их плаћање ове казне неће додатно оптеретити, већ напротив разумна новчана казна, свакако ће помоћи како њему, тако и његовој породици да превазиђу дугогодишњи терет који носе у себи, због ове незгоде.

Заступник оштећене породице, адвокат Милош Делевић, изјавио је да предлаже суду да прихвати признање кривице окривљеног, и навео да породица оштећеног иако је била незадовољна висином казне, жалбу на исту није уложила, а обавестили су га да и у овом поступку неће је уложити, јер колика год изречена казна била, иста им неће надоместити губитак члана породице. Додао је да је оштећена страна имала само приговор на изреку пресуде јер стоји „тако што је пешак неочекивано изашао на пут“, а обзиром да је окривљени признао кривицу и у потпуности прихватио одговорност за ово кривично дело, суд не би требао да има овакав став, па је предложио суду да окривљеног огласи кривим и осуди га по Закону.

У складу са чл. 248 ст.2. ЗКП-а затражено је мишљење од Државног тужиоца везано за признање кривице, који сматра да су испуњени законски услови за признање кривице и додао да је сагласан да судија приликом одмеравања казне узме у обзир признање оптуженог као по њега олакшавајућу околност, као и чињенице да је признање учињено добровољно, као и у претходном поступку, те је предложио суду да га огласи кривим и осуди по Закону.

Судија је упознао окривљеног о последицама признања кривице и да је за кривично дело Угрожавање јавног саобраћаја из чл. 378 ст.9. у вези са ст.6. и 1. КЗРК-а, Законом прописана казна затвора у трајању од једне (1) до осам (8) година, као и да у случају признања кривице од стране окривљеног, исти нема право да поднесе жалбу због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања сходно чл. 383 ст.2. ЗКП, а такође га је упознао да ће ако призна кривицу, судија то ценити као олакшавајућу околност приликом одређивања казне.

Окривљени је изјавио да је разумео законске последице признања кривице и олакшавајуће околности које ће суд узети приликом одређивања казне и остао је при признању кривице.

Након овог судија се уверио да је окривљени разумео природу прихватања признања кривице, да је кривица прихваћена добровољно и да се признање заснива на чињеницама случаја, а које садржи оптужница и да оптужница не садржи ни једну јасну законску повреду или чињеничну грешку, па је с тога на записнику у смислу чл. 248 ст.4 ЗКП-а, донео решење о прихватању кривице од стране оптуженог, јер се признање ослања на материјалним доказима.

У вези признања кривице од стране окривљеног, оцењивањем и анализом материјалних доказа које су саставни део овог кривичног случаја у складу са чл. 361 ЗКП, судија утврђује да постоје материјални докази, којима се потврђује да у радњама окривљеног постоје елементи кривичног дела за које је исти окривљен. Ово је судија закључио увидом у материјалне доказе, и то увидом у писмену документацију која се налази у списима предмета, па је прочитао списе Полиције са бројем 2016-СТ-103 од дана, 28.09.2016. године, прочитао полицијски извештај од 29.09.2016. године, прочитао записник о испитивању присуства алкохола у организму испитаника од 28.09.2016. године, прочитао службену белесшку од 28.09.2016. године, прочитао налог за аутопсију од 28.09.2016. године, прочитао Решење о задржавању ухапшеног лица од 28.09.2016. године, прочитао полицијски извештај од 28.09.2016. године, прочитао отпусну листу са епикризом

од 28.09.2016. године, прочитао допуну кривичне пријаве од 03.10.2016. године, прочитао службену белешку од 30.09.2016. године, прочитао извештај аутопсије и тела покојног Б.Б од 29.09.2016. године са бројем референце МА 16-255 вештака судске медицине др А.Г, прочитао закључак експерта саобраћајног одсека инжењера Ф.Т од 04.10.2016. године, извршио увид у скицу лица места, увид у фотодокументацију која се налази у списима предмета, као и извршио увид у достављене потврде о просеку плата за окривљеног и његову супругу од 01.02.2021. године, те је суд ценио сваки доказ појединачно, ценећи при том и признање окривљеног, па је на основу свега утврдио чињенично стање и применом материјалног права на такво утврђено чињенично стање, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Како у поступку није истакнута било која околност којом би била доведена у сумњу урачунљивост окривљеног у време извршења кривичног дела, то је суд закључио да се ради о урачунљивом учиниоцу, да је исти поступио са умишљајем, као обликом кривице, те да је био свестан да је његово дело забрањено, свестан свога дела и сагласио се да услед његовог чињења или пропуста може наступити последица.

Приликом одлучивања о врсти и висини кривичне санкције која ће се према окривљеном применити, суд је ценио све околности предвиђене чл. 73, 74 и 75 КЗРК-а, које су од утицаја на одабир, врсту и висину кривичне санкције, па је од олакшавајућих околности на страни окривљеног узео у обзир да се окривљени коректно држао пред судом, да је својим признањем допринео утврђивању чињеничног стања, његово искрено кајање и жаљење што је до свега овога дошло, да је након несреће позвао хитну помоћ, активно се трудио да помогне у збрињавању повређеног, имао је у виду и да је од тада када се ово десило протекло доста времена и да исти није учинио ниједно друго кривично дело, као и чињеницу да и даље жели да се помири са породицом покојног Б. , да породица покојног није имала примедби на претходно изречену казну, као и чињеницу да је породичан човек. Од отежавајућих околности на страни оптуженог суд је ценио степен кривичне одговорности окривљеног, као и тежину учињеног кривичног дела.

Након процене олакшавајућих и отежавајућих околности, суд је окривљеном изрекао казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци у коју казну се има урачунати време проведено у кућном притвору од 28.09.2016. године до 22.11.2016.године. За кривично дело Угрожавање јавног саобраћаја из чл. 378 ст.9. у вези са ст.6. и 1. КЗРК-а, где је предвиђена казна затвора у трајању од једне (1) до осам (8) година. Суд је сходно члану 72 став 1 тачка 1.5 који прописује „ако је за кривично дело као најмања мера прописана казна затвора у трајању од једне (1) године, казна се може ублажити до три (3) месеца затвора“ па је окривљеном изрекао казну затвора, испод предвиђеног законског минимума, и осудио га на казну затвора у трајању од шест (6) месеци.

Истовремено, у ставу II изреке ове пресуде, суд је на основу чл. 47 КЗРК-а, уз пристанак окривљеног казну затвора у трајању од шест (6) месеци, заменио новчаном казном у износу од 2.600€ (двехиљадешестстотине еура), коју је окривљени дужан да плати у року од 15 дана, од дана правноснажности пресуде. Суд је на основу приложених потврда о новчаним примањима окривљеног и његове супруге, а и на основу изјаве окривљеног схватио да је он у прилици да плати новчану казну, а да при том ни себе, ни породицу не доводи у финансијски и егзистенцијални проблем.

Након процене свих околности, анализом свих изведених доказа, Суд оцењује да је изречена казна затвора у трајању од шест (6) месеци у коју казну се има урачунати и време проведено у кућном притвору од 28.09.2016.године до 22.11.2016. године, у складу са степеном одговорности и друштвеној опасности за кривично дело којим се оптужује. Суд оцењује да се овако изреченом казном постиже сврха кажњавања из члана 41 КЗРК-а, те да је иста сразмерна како степену кривице окривљеног као учиниоца, тако и степену тежине кривичног дела и наступелим последицама, да се истовремено врши рехабилитација како самог окривљеног, тако и да спречава друге особе од извршења кривичних дела, као и јачање обавеза за поштовање Закона.

Одлука да се окривљеном урачуна време проведено у кућном притвору у казну затвора, заснива се на члану 79 КЗРК-а.

Одлука о плаћању судског паушала донета је на основу чл. 450 ЗКПК-а.

Одлука о упућивању оштећене стране да свој имовинско-правни захтев остваре у грађанској парници, донета је на основу чл. 463 ЗКПК-а.

На основу свега напред изнетог, одлучено је као у изреци ове пресуде.

ОСНОВНИ СУД У МИТРОВИЦИ
Опште Одељење - Кривични одсек
К.бр. 2/21 дана 24.03.2021. године

Правна секретарица
Слађана Делибашић с.р.

СУДИЈА,
Љиљана Стевановић с.р.

ПРАВНА ПОУКА: Против ове пресуде дозвољена је жалба Апелационом суду у Приштини - Одељењу у Митровици, у року од 15 (петнаест) дана, од дана пријема исте. Жалба се подноси овом суду, у довољном броју примера.

За тачност: